

рисува интересна картина... и при това твърдѣ обикновена.

VII.

Да облѣче куклитѣ.

Подрумъ... Нощъ... До масата, при свѣтлината на малка ламбичка, трескаво работи блѣдна болнава жена, въ протрити стари дрехи. На масата стоятъ нѣколко голѣми кукли и цѣлъ купъ разноцвѣтни парчета платове.

На блѣдната жена ѝ се „пощастливо“. Познатъ единъ търговецъ, който има магазинъ съ играчки, ѝ далъ поръчка — да облѣче куклитѣ. Благодарение на тази поръчка, тя ще заработи нѣщичко за празника. А пари ѝ трѣбватъ, охъ, колко ѝ трѣбватъ!

VIII.

Болно дѣте.

И жената въздиша и поглежда въ тъмния жгълъ на стаята. Тамъ, търколено на голѣмъ креватъ, съ тревоженъ сънъ спи болно дѣте. Отъ врѣме на врѣме то стене въ съня, или бѣбре нѣщо... И това стенене, и това бѣбреене каратъ сърдцето на майка му мъчително да се свива...

„Ще получа пари... Пакъ ще повикамъ доктора“, шепне тя и бърше непослушнитѣ сълзи, които ѝ пълнятъ и прѣмрѣжватъ очитѣ.

IX.

Куклата.

Работата напрѣдва. Ето вече е пришита и послѣдната връзка отъ пембената прѣмѣна на синьооката хубавица. Жената взема друга кукла, но жаленъ дѣтски плачъ нарушава нощната тишина...